

For Once, Then, Something

Others taunt me with having knelt at well-curbs
Always wrong to the light, so never seeing
Deeper down in the well than where the water
Gives me back in a shining surface picture
Me myself in the summer heaven godlike
Looking out of a wreath of fern and cloud puffs.
Once, when trying with chin against a well-curb,
I discerned, as I thought, beyond the picture,
Through the picture, a something white, uncertain,
Something more of the depths—and then I lost it.
Water came to rebuke the too clear water.
One drop fell from a fern, and lo, a ripple
Shook whatever it was lay there at bottom,
Blurred it, blotted it out. What was that whiteness?
Truth? A pebble of quartz? For once, then, something.

Robert Frost

Per una vegada, doncs, alguna cosa*

Els altres se'n burlen quan m'agenollo als brocals,
sempre ullprès per la llum, sense veure res més
en la profunditat del pou que allà on l'aigua
em retorna el llenç brillant de la superfície
m'hi emmirallo sota un cel d'estiu com un déu
coronat amb falgueres i núvols esbufegats.
Una vegada, amb la barbata sobre la barana,
vaig clissar, com jo pensava, més enllà del llenç,
o a través del llenç, una cosa blanquinosa, difusa,
alguna cosa més, en la fondària, que vaig perdre de cop.

L'aigua va esvair aquella aigua massa clara.
Una gota caigué de la falguera, i vet aquí, una ona
que va sacsejar tot allò que a sota reposava,
ho va esborrar, ho enfonyà. Què era aquella blancor?
La veritat? Un còdol de quars? Per una vegada, doncs, alguna cosa.

* Tot i que Frost emprà amb mestria l'**hendecasíl·lab**, en la versió catalana he optat per la *mètrica lliure*. Em permetia acostar-me més al sentit i al sentiment del poema sense encongir-lo amb la faixa de la literalitat ni tampoc, sobretot, haver de forçar el ritme i les costures del vers amb mots d'una semàntica menys precisa. Ja ho deia Frost, que també «poetry is what gets lost in translation», o també aquell epigrama de Borges: «El original es infiel a la traducción».